

Urząd Miejski w Łomiankach

<https://lomianki.pl/pl/aktualnosci/17352,Miejsca-i-ludzie-Agnieszka-Tyszka-pisarka-z-Lomianek.html>
19.05.2024, 23:07

Miejsca i ludzie - Agnieszka Tyszka, pisarka z Łomianek

Nie wszyscy wiedzą, że gdzieś w Łomiankach, a dokładnie przy ul. Kociej 5 mieszkają Zosia i Mania z rodzicami, o których niejedną historię napisała Agnieszka Tyszka. Pisarka, która zachwyca się dziećmi, morzem, ogrodami oraz szumem drzew i to wszystko opisuje w książkach. Napisać, że to niezwykle opowiadania, to nic nie napisać!

Wydała ponad 50 książek dla dzieci i młodzieży. A do listy jej ulubionych zajęć można jeszcze dopisać inspirujące podróże, czytanie, odkrywanie nieoczywistych historii i biografii oraz spotkania z czytelnikami. A jak pisze książki?

Była kiedyś dziennikarką, teraz świetną jest pisarką. Wychowała się w leśniczówce na Pojezierzu Drawskim, a później studiowała polonistykę na Uniwersytecie Warszawskim i pracowała jako dziennikarka. Ale to chyba nie wystarczy, by pisać ciekawe książki dla dzieci. Co w tym pomaga? Wyobraźnia, która pozwala przedstawić zwykłą sytuację w niezwykle sposób. Choćby sprawdzanie listy obecności przez nową nauczycielkę: „Pomyślcie przez chwilę nad tym, co lubicie czytać. Pod warunkiem, że lubicie. I przypomnijcie sobie ulubiony tekst – najlepiej wiersz, ale niekoniecznie. I zamiast mówić – obecny, przedstawcie mi się tytułem, cytatem, nazwiskiem autora, czymkolwiek. Ci, którzy nie lubią czytać, niech powiedzą – nieobecny”. I jaka jest wasza odpowiedź?

W książkach Pani Agnieszki mieszkają smutki i śmieszki. Humor i wyobraźnia, ale i trudne sprawy, jak rozwody rodziców i problemy w szkole, to częste tematy w jej książkach. Samo życie, a jak bardzo potrafi być skomplikowane, wiedzą doskonale rodzice nastolatków. Dlatego te historie tak chętnie czytają zarówno dzieci, młodzież, jak i dorośli. I okazuje się, że niesprawiedliwość i hejt – jak dzisiaj mówimy – pojawiały się i przed wiekami. Przykład? Fascynująca historia z książki „Mejle na miotle”, opowiadająca o Sydonii von Borck, którą w XVII w. spalono na stosie jako czarownicę.

Najważniejsza jednak sprawa, pisać książki to zabawa
A skoro o historii mowa, to często stanowi ona inspirację w
wymyślaniu fabuły. Kolejną jest – tak lubiana przez autorkę –
zabawa słowami. Bo czy nie miała frajdy z układania takich
tytułów, jak: „Miłość niejedną ma minę”, „Czego uszy nie widzą”,
„O czym pada śnieg” czy „Nawijka na skajpie”? Ale sztuką jest
połączyć jedno z drugim. Na przykład w historii Amandy, która w
ostatniej z wymienionych książek przenosi się w czasie do
średniowiecznego Krakowa. „To jakaś bajka, OCZEWIŚCIE?” –
zapytałaby i stwierdziła jednocześnie rezolutna Mania, siostra Zosi.
I wyjaśniłaby jeszcze, że „od tych ZAPIERZCHŁYCH czasów dzieli
nas wiekowa przepaść”, a ją „interesuje wyłącznie BIEŻĄCOŚĆ”. A
jednak! Nastoletnia Amanda spotyka w Krakowie Nawojkę, która
istniała naprawdę i była pierwszą (choć wówczas nielegalną)
studentką w dziejach Akademii Krakowskiej. I czytając o
uczelnianych perypetiach Nawojki, można stukrotnie docenić to,
co się posiada współcześnie (a czego się często nie docenia).

Ta pisarka lubi róże, kocha także swe podróże
Jeśli ktoś wychował się w leśniczówce, to czy może dziwić, że
zachwyca się roślinami oraz sporo czasu spędza w ogrodzie i lesie?
Chociaż na to ostatnie zapewne spory wpływ ma pies, który
podobnie jak Kiara książkowej Mani (przypadek? nie sądzę!)
odmawia spacerów po mieście i dosłownie ciągnie do lasu.
Natomiast o podróżach wspomniały nawet dzieci ze Śląska, z
którymi autorka od lat spotyka się podczas świetnej akcji „Walizka
pełna książek”. Młodzi czytelnicy z Łomianek mają ten luksus, że
nie muszą daleko jeździć na spotkanie, tylko przyjść do biblioteki
na warsztaty literackie, które pisarka prowadzi dla nich co jakiś
czas. I na koniec dobra rada – rozglądajcie się! Bo przy ul. Kociej 5
mieszka Agnieszka... to znaczy Zosia i Mania. I może któregoś
dnia uda wam się je spotkać. Zosia daje nawet wskazówki:
„Czy znacie to uczucie, kiedy czeka się na wiosnę i czeka, a ona
nic, tylko stroi sobie z nas żarty? Ja osobiście mam już serdecznie
dosyć zimy. Marzę, by spokojnie posiedzieć na jabłoni, napisać to i
owo i nie nosić grubej kurtki, ocieplanych spodni ani rękawiczek”.
Zatem wypatrujcie wiosną jabłonek! A jak nie możecie się
doczekać, to biegnijcie do biblioteki po książki Agnieszki Tyszki.

*Jako śródtytuły wykorzystałam fragmenty wiersza autorstwa
uczennic szkoły podstawowej w Nowej Rudzie. Utwór powstał kilka
lat temu podczas finału akcji „Z książką na walizkach”.

Monika Brodowska
źródło: BIUM 2/2023
zdj: fb Agnieszka Tyszka

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)